

תפ"ח (באר-שבע) 7659-11-11 - מדינת ישראל נ' יוסי ואנונו אוחיון

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (באר-שבע) 7659-11-11 - מדינת ישראל נ' יוסי ואנונו אוחיון, תק-מח תפח (באר-שבע) 7659-11-11(3), 15062(03/09/2013)";

תפ"ח (באר-שבע) 7659-11-11 - מדינת ישראל נ' יוסי ואנונו אוחיון מחוזי באר-שבע

תפ"ח (באר-שבע) 7659-11-11

מדינת ישראל

נגד

יוסי ואנונו אוחיון

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[3.9.2013]

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד

כב' השופט א. ואגו

כב' השופט י. צלקובניק

בשם המאשימה - עו"ד אברהם, פמ"ד

בשם הנתבע - עו"ד אהרון רוזה, ס.צ.

ג ז ר - ד י ן

ס. הנשיא רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע עבירות של חטיפה לשם ביצוע עבירות מין לפי סעיף 374א בנסיבות סעיף 377א(א)(7) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; אינוס לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345א(1) לחוק; מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345א(1) לחוק; כליאת שוא לפי סעיף 377 רישא לחוק; שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג סיפא לחוק; נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 62 ו-10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; ו-נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח (רכב מנועי), תשל"ל-1970. בהתאם לעובדות שנקבעו בהכרעת הדין עולה, כי בתאריך 20/10/11, בסביבות השעה 01:00 לפנות בוקר, בסמוך לביתו שבקרית מלאכי, נטל הנאשם את רכבו של שלומי אסולין ללא רשות הבעלים ונהג בו ללא רישיון. בדרכו הבחין הנאשם במתלוננת, קטינה ילידת 1997 (היינו, הייתה כבת 14), שהלכה ברחוב בדרך לביתה, והוא הציע לה להסיעה הביתה. המתלוננת, שזיהתה את הנאשם כחבר של אחד ממכריה, הסכימה. אולם, מיד לאחר שהחלה להיכנס לרכב, למושב שלייד הנהג, התחרטה, שכן התעורר חשש בליבה, והיא אמרה לנאשם שהיא מעדיפה ללכת ברגל. בשלב זה, הנאשם משך בכוח בזרועה, הכניסה בכוח לרכב, נעל את דלתות הרכב ונסע מהמקום. הנאשם התעלם מצעקותיה של המתלוננת ומבקשותיה שיעזוב אותה ויאפשר לה לצאת מהרכב. גם כשעצר, על מנת להטיל את מימיו, בתחנת דלק באזור, דאג הנאשם שדלתות הרכב וחלונותיו יהיו נעולים, והוא לא איפשר את יציאתה של המתלוננת מהרכב.

בשלב זה, עבר במקום מכר של הנאשם והמתלוננת (קטין יליד 1995), וכאשר ראתה אותו המתלוננת, היא החלה לצעוק ולדפוק על חלון הרכב, והאחר ניגש אליה וראה שהיא מבוהלת. הוא אחז בידית הדלת כדי לפתוח אותה, אך הנאשם מיהר ונכנס למושב הנהג ונסע מהמקום במהירות, מבלי שעלה בידי האחר, שנפצע בידו ואף נפל ארצה, להוציא את המתלוננת מהרכב.

הנאשם נסע לאזור התעשייה בקרית מלאכי, שם עצר את רכבו. הוא מצץ בחוזקה את צווארה של המתלוננת, עד כי השאיר סימנים כחולים-אדומים במקום. אחר כך הרים את חולצתה; נגע בבטנה; הכניס את ידו למכנסיה ונגע באיבר מינה, ולא הפסיק גם כשהמתלוננת בעטה בו. הנאשם הוריד בכוח את מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת עד לברכיה, הפשיל את מכנסיו ותחתונו, עלה על גופה, והחדיר בכוח את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת פעם אחר פעם. הנאשם גם החדיר את אצבעות ידיו לפי הטבעת של המתלוננת - והכל בלא הסכמתה ולמרות שכל העת צעקה ובכתה, ניסתה להימלט מהרכב, אמרה לנאשם ש"עוף ממנה", ניסתה להדוף אותו מעל גופה, ואף היכתה אותו על מנת שיחדל ממעשיו. גם ניסיונות השיכנוע של המתלוננת, כשאמרה לו שהיא "כמו אחותו הקטנה", לא הועילו. בשלב מסוים, הנאשם אחז בכוח בידה של המתלוננת מעל לראשה וצעק עליה "תסתמי את הפה", והמשיך לבעול אותה בניגוד לרצונה. רק לאחר שהנאשם בא על סיפוקו, ושב לכסא הנהג, הצליחה המתלוננת לשכנע אותו לאפשר לה לצאת מהרכב כדי להתפנות. כשפתח את דלתות הרכב, היכתה בו המתלוננת באזור חלציו, פתחה את הדלת שלצידה, ונמלטה החוצה בריצה.

הרכב אותו נטל הנאשם ללא רשות, נמצא רק למחרת בבוקר.

2. לנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש. כך, למשל, הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה בגין עבירה משנת 2010 של תקיפה לשם גניבה, בגינה נדון למאסר בפועל של 4 חודשים ולעונשים נוספים. בגין עבירה של העדר מן השירות משנת 2008, נדון לתקופת מאסר של 95 יום בבית דין צבאי.

3. לבקשת התובעת, הוגש תסקיר נפגע אודות הקטינה-המתלוננת. לא נפרט את האמור בתסקיר, כדי לשמור על פרטיות המתלוננת, אך נציין, כי האירועים נשוא כתב האישום השפיעו קשות על חייה, גרמו לסטייה חדה ממסלול חייה ולפגיעה במצבה הנפשי, הרגשי והתיפקודי. נוסף, כי לא ניתן להישאר אדישים למקרא התסקיר האמור ולטראומה הקשה שהנאשם הותיר במתלוננת.

4. התובעת המלומדה, עו"ד אברהם, הדגישה את חומרת מעשי הנאשם, את הפגיעה הקשה במתלוננת הקטינה ואת העובדה שהנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו ומשליך את האחריות להתנהגותו על אחרים, כולל המתלוננת. לעמדתה, נוכח עמדה זו של הנאשם, אין להתחשב בשיקולים לקולא בעניינו בעת מתן העונש. יצוין, כי הנאשם לא ביקש שיוגש עליו תסקיר.

התובעת הדגישה, כי הנאשם פגע במתלוננת, אך גם פגע בחבריו, עת נטל ללא רשות את רכבו של שלומי אסולין, דבר שאף הוא מלמד על אופיו ואישיותו של הנאשם.

התובעת סברה, כי מתחם העונש הכולל לכל העבירות שביצע הנאשם, צריך לנוע בין 14 ל-18 שנות מאסר, כאשר בתוך המכלול האמור, המדינה סבורה שהמתחם שעניינו עבירות השב"ל" והנהיגה ללא רישיון, צריך להיות בין 12 ל-24 חודשים. בתוך מתחם זה, סברה התובעת, שיש להטיל על הנאשם עונש הקרוב למכסימום וכן מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פסילה מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה לתקופה ממושכת, ופיצוי משמעותי למתלוננת.

5. הסנגור המלומד, עו"ד רוזה, שמונה ללמד סנגוריה על הנאשם לאחר הכרעת הדין, הדגיש, את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הוא ציין, כי מדובר בבחור צעיר בן 24, אב לילדה בת 3, אשר עקב מצוקה כלכלית התגורר עם הוריו בקרית מלאכי בטרם מעצרו, יחד עם שמונה אחיו. עברו הפלילי אינו מכביד ואינו כולל עבירות דומות לעבירות נשוא כתב האישום שבפנינו.

אכן, הסנגור הסכים, כי העבירות בהן הורשע הנאשם אינן קלות, אולם, לעמדתו, אין ניתן להתעלם מכך שהמפגש עם המתלוננת היה אקראי ולא מתוכנן; האלימות שהופעלה במהלך האירוע, היא קלה ולא הותירה פציעות במתלוננת; וכי בוצעה עבירת מין אחת כלפי המתלוננת, במאובחן ממקרים אחרים, קשים הרבה יותר, בהם נאשמים מבצעים מספר עבירות מין והענישה לגביהם נמוכה מזו שנתבקשה על ידי התביעה. עוד הדגיש הסנגור, כי אמנם הנאשם לא הודה בביצוע העבירות, אך עניין זה אינו יכול לשמש לחובתו ולא יכול לשמש סיבה להחמרה בעונש. בהתאם, הגיש הסנגור פסיקה, בה מתחם הענישה נע בין 8 שנות מאסר, במקרה בודד, ועד 13 שנות מאסר, כאשר מדובר במספר אירועים של עבירות מין. עוד ביקש לקבוע, כי כל העבירות שביצע הנאשם מהוות אירוע אחד, ועל כן העונש אמור להיות עונש אחד כולל.

בסיום דבריו, ביקש הסנגור, כי במידה ויוטל פיצוי, נוכח האמור בתסקיר הנפגע, ביהמ"ש יתחשב בעובדה שהנאשם הוא חסר כל.

6. בדברי הנאשם בטרם גזר הדין נאמר, כי לא ביצע את העבירות המיוחסות לו. הוא הדגיש את העובדה שהוא צעיר שלא היה בדרך של עבריינות או פשע בטרם נעצר. לדבריו, "מייחסים לי פה עבירות קשות ואשכרה הולכים להרוס לי את החיים... זה אשכרה לבוא ולקחת את הלב מתוך בן אדם... זה הורס אותו אישית ואת משפחתו". הנאשם ביקש להתחשב בו ולעשות צדק.

7. הנאשם ביצע סדרת מעשים קשה וחמורה, אשר הותירה צלקת עמוקה בגופה ובנפשה של המתלוננת, שהייתה אך כבת 14.5 בעת שהנאשם פגע בה. הוא חילל את גופה, כבודה ונפשה, והשאיר אותה חסרת אונים בעת שעשה בגופה כרצונו. השיקול המרכזי, בין מכלול שיקולי הענישה, בעבירות כאלה ובמקרים דומים, הוא הנזק שנגרם לקטינה ומידת הפסול המוסרי שבמעשי הנאשם. ובמקרה שבפנינו, הנזק שנגרם למתלוננת, הקטינה, הוא עצום והיא מתקשה להתמודד עם הפגיעות שחרטו בה מעשי הנאשם, בעוד הנאשם אינו מגלה כל סימני חרטה או אמפתיה כלפיה. הוא חטף אותה ברכב שזה אך נטל ללא רשות מחבר; הוביל אותה למקום חשוך; כלא אותה ברכב; אנס אותה וביצע בה מעשי סדום. מדובר במעשים קשים ואכזריים, אשר בוצעו חרף מכותיה, תחנוניה ובכייה של המתלוננת הקטינה. הוא ניצל את חולשתה, רמס את כבודה והשפיל אותה, וספק אם בעתיד תוכל המתלוננת להשתחרר מהמצב הטראומתי בו היא נמצאת כיום נוכח כל זאת.

על מעשים מסוג זה שביצע הנאשם, יש להגיב בענישה קשה וכואבת, הואיל ושילובם של העבירות שביצע, הן עבירות המין והן עבירת החטיפה, על העבירות הנלוות, שבוצעו בצורה ברוטאלית וקשה, והן עבירות הרכוש, מחייב את ביהמ"ש לומר את דברו, כי כל מי שיעז לבצע מעשים שכאלה, יענש בחומרה. מתפקידו של ביהמ"ש להגן על הקורבנות שנפגעו, בגירים וקטינים כאחד, אולם, כשמדובר בקורבן קטינה כה צעירה, נודעת לחובה זו משנה תוקף. מצווים אנו לשמור על גופם וכבודם של קורבנות עבירות המין, שלדאבוננו הפכו נפוצות, ורק החמרה בעונשם של עברייני המין, תוכל, אולי, לשרש את המעשים השפלים והנבזים האלה, הגורמים לנזקים בלתי הפיכים לקורבנות.

הברוטאליות והאכזריות בהן עשה הנאשם את מעשיו, ממקמים אותם במרום החומרה של עבירות המין, ופועל יוצא מכך ברמת הענישה המתבקשת.

אכן, לנאשם הרשעות קודמות לא רבות, ואף אין לו עבירות מהתחום המיני, אך הוא לא הביע חרטה על מעשיו ועד היום אינו מבין את הפסול שבהם.

8. לאור כל האמור לעיל, ואף לאור רמת הענישה המקובלת בעבירות דומות, ולאחר ששקלנו את נסיבות ביצוע העבירות ואת הפרמטרים המנויים בחוק לאור תיקון 113 של חוק העונשין, הרי שמתחם העונש ההולם לעמדתנו עומד על 12 עד 16 שנות מאסר לריצוי בפועל, לגבי מכלול העבירות שביצע הנאשם.
9. אשר על כן, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 14 שנה, החל מיום המעצר - 23/10/11.
- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע או את העבירות בהן הורשע, תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. אנו פוסלים את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 18 חודשים החל מיום שחרורו.
- ד. הנאשם יפצה את המתלוננת, ולו פיצוי סמלי, בסך של 50,000 ₪.
- זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש העליון.
- ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ג, 03 ספטמבר 2013, במעמד הצדדים.